

Wie wil wonen op de oever: waarom koerst hij naar de zee. Mange ghat pe jivan jhele: kahen naw samundar khewe

Jit Narain

bron

Jit Narain, *Wie wil wonen op de oever: waarom koerst hij naar de zee. Mange ghat pe jivan jhele: kahen naw samundar khewe*. [Stichting Sarnami Nederland], Den Haag 1984

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/nara001wiew01_01/colofon.htm

© 2007 dbnl / Jit Narain

*met dank aan Geert Koefoed,
die mij hielp met vertalen
en de inleiding schreef*

Wie wil wonen op de oever Waarom koerst hij naar de zee

Mange ghat pe jiwān jhele Kahen naw samundar khewe

Wat neemt een volk dat noodgedwongen emigreert, mee? Zijn taal, zijn religie; zijn waarden en angsten; zijn eigen ordening in machtigen en machtelozen; herinneringen, heimwee en hoop. Al dit eigene komt in den vreemde onder druk te staan. Het lijkt haast een natuurwet te zijn, dat de immigrant, in het nieuwe land, als de minste der minsten moet beginnen en ondanks zijn economische onmisbaarheid als indringer wordt beschouwd en geminacht.

Volgende generaties, die zich aan het al te harde lot hebben ontworsteld, hebben de neiging het verleden bedekt te houden.

Jit Narain heeft het lot van de emigrant/immigrant in deze bundel concreet uitgebeeld, door zich in te leven in het leven van de hindostaanse kontraktarbeiders in Suriname en hun nazaten.

Van 1873 tot 1916 zijn er 34.000 hindostanen als kontraktarbeiders naar Suriname geëmigreerd. De behoefte aan goedkope en werkwillige arbeidskrachten voor de plantages was de drijfveer voor het Nederlandse gouvernement. Aan Indiase kant was de ook toen al aanwezige voedselschaarste het motief van de emigranten zelf en van het Engelse gouvernement om eraan mee te werken. Ronselaars, kwistig met beloften, waren de uitvoerders van deze, voor Nederland en Engeland, voordelige

handel. De omstandigheden waaronder de immigranten in Suriname kwamen te werken, verschilden echter nauwelijks van de nog maar kort geleden afgeschafte slavernij. Zelfs de slaven-barakken bleken nog bruikbaar (*Sandew Hiram Van Priary tot De Kom*).

Na beëindiging van het kontrakt vestigde het merendeel der hindostanen zich blijvend in Suriname, als kleine landbouwers op toegewezen 'grondjes'.

De gedichten beschrijven de harde strijd om het naakte bestaan, de bitterheid om het verloren gaan van dromen, de weerloosheid tegen oude en nieuwe angsten, de conflicten tussen generaties. Deze geschiedschrijving in de vorm van poëzie is een eerbewijs aan deze harde werkers onder haast niet te harden omstandigheden, en heeft daarnaast een konkrete aktuele betekenis omdat honderd jaar later een deel van de Surinaamse bevolking (onder wie de dichter) zich weer in de positie van emigrant/immigrant bevindt en de daarmee verbonden dilemma's, angsten en pijnen ervaart. Jit heeft deze gedichten geschreven in zijn moedertaal, het Sarnami, de in Suriname uit Indiase dialecten ontstane taal die de geschiedenis van de hindostanen in Suriname belichaamt. Als een van de eerste en produktiefste Sarnami-dichters levert hij een belangrijke bijdrage aan de emancipatie van deze taal, die nog nergens officieel erkend is, nauwelijks beschreven en door velen als onvolwaardig, verbasterd Hindi wordt beschouwd, als een gebrekkig platte-landstaaltje.

Aan de vertaling heb ik, als niet-kenner van het Sarnami, meegewerkt door samen met Jit (die zelf ook in het Nederlands dicht) te zoeken naar een verwoording in het Nederlands die dicht bij het Sarnami moest blijven, zowel in inhoud als in beeldspraak, en tegelijk op zichzelf enig poë-

tisch gehalte zou bezitten. Het verschil in regellengte laat zien dat het Nederlands wel minder kernachtig is; dit komt deels door een verschil in grammatika, deels door de noodzaak van parafrazen van Sarnami woorden zonder Nederlands ekwivalent. Wie geen Sarnami kent, raad ik aan toch de Sarnami teksten te bekijken om een indruk te krijgen van de vele assonanties, die bij de vertaling grotendeels verloren zijn gegaan.

Geert Koefoed

[ar̥kaṭhî se mâre kantrâkî]

ar̥kaṭhî se mâre kantrâkî
tohre pe kê gujral, or̥hnî kê-kê chipâis

deṅh phâre khûn bujbujây
i ghât man nâ bhâwe, u padesî sujhây
kabbo man karke kabbo dil tût jây

ham aṭkal holland meṅ jiw bhaṭke
kê sikhî tose itihâs re

bakrâ ke mailâ sâth ham baij jâb
talphalât ohî or̥hnî tare naṅk dabây ke

kontraktarbeiders zo talrijk dankzij de ronselaars
wat is u niet overkomen, hoeveel houdt de sluier niet bedekt

het bloed bruist 't lichaam scheurend omhoog
deze kade is niet goed voor mij, de andere voelt vreemd
soms barst 't innerlijk soms breekt 't hart

als een stok in de boom gegooid blijf ik in holland hangen, mijn ziel doolt
wat heb ik van uw geschiedenis geleerd

met het vuil van de hollanders zink ik weg
spartelend onder die sluier, neus dicht voor de stank

[câr doniyâ majuriyâ nâ bhâwe]

câr doniyâ majuriyâ nâ bhâwe
sakhî kaun munhe jâi naihar ke dekhâi

hinyâ thâlâ pe mattî carhâlâ
hunwâ jar pe barâ rog barhal hoî
apan mâi tarpat hoî apan bap khojat hoî

ham jhûr haî jhopariyâ jaise ghâm men
jiw sukhân hai camrâ phat -phat jây

ham cuilâ gohar jaise phank men
maiya betî mahrânî ke khâd hai âj

het vierdubbeltjes-werk is niet goed voor mij
vriendin welk gezicht zal ik mijn ouders tonen

hier aard ik de pollen aan
daar zal een grote kwaal de wortels hebben aangetast
mijn moeder stikkend van verlangen, mijn vader steeds zoekende

ik ben droog als het hutje in de zon
mijn ziel is verdord mijn huid vertoont scheuren

ik druip als koestront aan de spitvork
mama, uw dochter is vandaag mest voor de koningin

[apan angnâ pe tore hawâle]

apan angnâ pe tore hawâle
ham hâth jorîlâ hamme na mariye

are kuch to hamâr hissâ hai
pardesî tor châtâ ke châhîñ meñ
hamâr mehnat luṭal hamâr âgâ kaṭal

atnâ jantâ ke khûn maṭhal eman
mattî taunke khaulat khûn chaṭke

ab châtâ band kar ke tâk nâ
ham âg hai kî tor ainâ hai, kâ...?

op eigen erf tot jouw beschikking
ik smeeek je sla me niet

iets zal toch mijn deel zijn
vreemdeling in de schaduw van jouw parasol
werd mijn arbeid verkwist, mijn toekomst afgesneden

vermengd met het bloed van zoveel mensen
zindert de aarde kokend bloed spat rond

sluit nu de parasol en kijk dan
ben ik het vuur of ben ik jouw spiegel, nou....?

[rât ke bāt nâ bhail]

rât ke bāt nâ bhail
bakî râte ke to yâd âwe

tû ansû nâ koi gardâ hai
kaise mîjî toke tu nikar jâ
palak hamke garē hai, garē hai

kaise toke pakar leî yâd se
tû mahkat hawâ hamre sâth hai

bas ekke jhokâ ke bāt hai
chinây ke mahak tor yâd se

in de avond werd er niet gesproken
maar juist 's avonds komen de herinneringen

je bent geen traan maar een stofje
hoe wrijf ik je eruit
mijn oogleden steken, steken me zo

hoe red ik jou uit mijn herinneringen
je bent een geurende lucht om mij heen

een vlaag is voldoende
om die geur weg te voeren uit mijn herinneringen aan jou

[hame gam hai kaise târî]

hame gam hai kaise târî
ek khuâb rahâ kâhen i kho gail man

i ur gail ki dhaᅇs gail, kâ jânî
sirhî khâlî hai man
tan ab kaun kâm ke

ghar gherây gail hai gar duâr ke
bhitâr bhitâr hai, bâhar bâhar

auᅇsat man jawânî ke garmî meᅇ
khuâb bin halluk.... jaise patthar paᅇal hai

ik heb verdriet hoe kan ik het overwinnen
er was een droom waarom is hij zoek geraakt o hart

hij is gevlogen of de grond ingegaan, ik weet 't niet
de trap is zonder treden o hart
waarvoor dient het lichaam nog

het huis is rondom betimmerd
binnen is binnen, buiten is buiten

smeltend in de hitte van de jeugd is het hart
zonder droom gewichtloos maar ligt als een steen

[sûte ke gharî i to nâ hai]

sûte ke gharî i to nâ hai
sust angre dehin, sustây mänge

bharal peṭ to kâ, bhûkh kuch áúr hai
khâlî peṭ ke nâte je jangal kâṭe
jhurâ jâi sukhâil safânâ jaise

bujhal piyâs to kâ, piyâs kuch áúr hai
pânî se ras behtar jabkî eman sawâd hai

jab jîwan ke daur jiye tak khâlî
tu kâheṅ pahinle berwâ lingâ ketî

dit is niet het uur van slapen
krachteloos spant zich het lichaam, dat uitrusten wil

de maag is vol maar de honger is meer
wie alleen om de honger het woud gaat kappen
zal verdorren als de dorre savanne

de dorst is gelest maar dan nog, de dorst is meer
sap is beter dan water, dus moet het wel smaken

als het leven er is om te leven alleen
waarom draag je dan armbanden oorkettingen

[dīl ghabrāy kâheṅse semar bhayānak]

dīl ghabrāy kâheṅse semar bhayānak
 sunsān jaise murdālay, behad sanāman

ekar chāhiṅ se gaihrā adhār man ke
 koī dehīṅ bāndhe koī parsād bāṅte
 saitān semar pe semar insān caṅpe

choṭā jiw kâ jāne shantī taule
 ito apne juddh meṅ awidyā ke māre

barā jīw widyā ke nabāb banke
 mantar phūke, paisā kam to daṅt pīse

het hart is beangst door de verschrikkelijke kankantie
stilte als op het kerkhof, doodse stilte

dieper dan zijn schaduw is de duisternis in de geest
sommigen beveiligen hun lichaam^o, sommigen delen parsâd^o uit
satan zit in de kankantie, de kankantie bezit de mens

de kleine ziel wat begrijpt hij van rust
hij is zelf in strijd verwickeld, wat kan hij begrijpen

de grote ziel met het monopolie op kennis
spreekt formules, valt het geld tegen dan knarst hij zijn tanden

- ° dit slaat op het aanwenden van protectiemiddelen, zoals spreuken, amuletten, ceremoniën etc. om kwade geesten en kwaadwilligen af te weren
- ° offerspijs

[buddhî pe ghamand̥ biswâsî man]

buddhî pe ghamand̥ biswâsî man
aisî mâlik pe oisî bhût alang

dawâî kâheṅ kamâî
sankâ jîw ke bojhâ dhare ojhâ ke gor̥
kuch pher milal kuch grah ke jor

ek rog aur atnâ dresî
parsâd baṭe aur i barhte jây

dukhal tan tarse uṭhe baiṭhe ke
buddhî hîn hoî jây bakî biswâs nâ ghaṭe

trots op het verstand gelovig het hart
nu weer in god dan weer in satan

waarom zouden medicijnen werken
angst is de kwaal van je ziel, je valt de ojha^o voor de voeten
hij konstateert deels beheksing, deels slecht gesternte

een ziekte en zoveel middeltjes
de parsad^o wordt uitgedeeld maar de ziekte woekert door

het gepijnigde lijf snakt naar zitten of staan
het verstand stroomt leeg maar het geloof wordt niet minder

- geestenbezweerder, kwakzalver
- offerspijs

[nâc meṇ ekko lacak nâ]

nâc meṇ ekko lacak nâ
laj gâṇâ meṇ nâ ham kaun lâṅ ke

kai-kai dhârâ umariyâ bahe
sab râṭ sanâman sab bâṭ maneman
dûnû raih-raih ke atiyant satâwe

hâṅke ke ghorâ ham hiclî gâṛî
pîṭhî laṭak gail chaṭkûn sahât nâ

caṛhe ke âm par ham caṛhlî semar tak
beṭâ bhî bichaṛal jât, beṭî to bigâṅ gail

in de dans is geen souplesse
in 't lied zit geen pit, wat ben ik nog waard

het leven stroomt door diepe lagen
alle nachten stilte alle gedachten binnengehouden
beide kwellen mij met scheuten felle pijn

het paard zou ik mennen, ik trok zelf de kar
mijn rug is verkromd de twijfel niet te harden

in de manjaboom zou ik klimmen, ik beklom de kankantrie
de zoon drijft van mij weg, de dochter was al weggedaan

[barkhâ barse ban ke bûnî]

barkhâ barse ban ke bûnî
pânî pankh bhijây pakhnâ algiyâil

pañchî ghâm agoriye kab tak
thandhâ meṇ sikûre kâṇpat bhaṭkat
khotâ meṇ buddhâ bhail kê, tû âj ke to nâ

baccâ tore âge hâth pasârî
man mar gail hame maut nâ mângîl

dâk cuwe par bahe do eke
saphâ hoî jây ghamand pirhî pe

nu de druppels gevormd zijn regent de regen
het water druipt op de vleugels de veren los van elkaar

vogel hoe lang wacht je op warmte
gekrompen in de koude, bibberend verdwaald
wat gebeurt er met je nest ouwe, je wist 't altijd zo goed

kind waar je bij bent moet ik bedelen
mijn geest is gestorven de dood heeft mij niet gewild

het dak lekt maar laat 't stromen
laat 't wegwassen mijn ijdele trots op 't nageslacht

[dhoti-kurta kathâ pe bhâwe]

dhoti-kurta kathâ pe bhâwe
camrâ pahîne pandit gos partaîn banâwe

jûtâ mandîr ke duâr utâre
bintî kare kî i nâ corî hoy pâwe
mehnat ke phal hai mâlik rachâ kar

bâba gor hai apan khajûwâwe
kahân sîkâ abto pânî lagal hai

bâbâ târû meᅇ malam lagâwe
rahâ ghatthâ abto jhalkâ, aur nakkhun dabal hai

de dhoti-kurta^o is goed voor de kerkdienst
meneer de pandit^o draagt leer zijn vrouw kookt vlees

voor de deur van de tempel trekt hij zijn schoenen uit
en bidt dat niemand ze zal stelen
waak over de vruchten van mijn arbeid, heer

meneer is zijn voeten aan 't krabben
eens was het sika^o, nu is het schimmel

meneer doet zelf op zijn voetzolen
eens was 't eelt, nu zijn 't blaren en ingegroeide nagels

- ° lendenkleed en overhemd
- ° priester
- ° aardvlo

[bîg abîr garam tan bhijâle]

bîg abîr garam tan bhijâle
calî khelal to jây cahaṭwâ meṇ

ihî bahânâ ânkhî milâle
sakhî gattâ ke caṭṭâ se pakkâ karle
mahkauwâ phir ekre bâd dekhal jâi

i caṭṭâ se pûje man bhar an
lîpke barâbar kar lewal jây tan

âw amutthâ joṛ ke boy dewal jây
dûi kankhâ pujây ek thâl meṇ

gooi warm de abir^o maak 't lichaam warm en nat
laat ons in de modder spelen gaan

benut de kans en laat de blikken elkaar verstaan
bevestig dat liefste met modder uit 't veld
hoe 't geuren gaat merken we later wel

uit deze modder groeit naar hartelust voedsel
we effenen ons daarmee bestrijkend onze lijven voor elkaar

laat ons de duimen tegen elkaar aan, samen planten
twee kiemplantjes zullen gedijen in een kluit van aarde

^o gekleurd water
kleursel

[patthar kaṭ-kaṭ ke gardâ bhail jab]

patthar kaṭ-kaṭ ke gardâ bhail jab
baraf gal-gal ke pânî bahe lâgal

bâdar kaṭ-kaṭ ke bûnî to bhail
hawâ mârîl, jiw hilal kânpe
phir âns bahe phaṭ-phaṭ, sâns ultâ âwe lâgal

prîtamâ ke lagal rahâ phâṭak re
nabî ke nâme piyâr kaṭ gail

dil ke garḥuwaî aisan dabâil
kî dil cup-câp îṭâ howal jât hai

toen de rots vergruist was
smolt het ijs en het water stroomde

wolken braken eindelijk tot druppels
wind sloeg, het hart werd geschud en beefde
nu stroomde losgescheurd de tranen, de adem maakte rechtsomkeert

de geliefde bleef omrasterd
in naam van de profeet werd liefde belet

de zwaarte van het hart is zo drukkend
dat het geruisloos zijn verstening gebeuren laat

[ab sanâman hai reᅅgîl hamke]

ab sanâman hai reᅅgîl hamke
sûjhe nâ kâ dil pe gûᅅje

dil haulâ bâdar ke tukrâ hai
kuch ure kuch barse
piyâr ke bāt dhuᅅwâ hi dhuᅅwâ hai

rât ke niᅅd nâ âwe tore bin
ham sapnâ hai toke chuwe bin

yâd milke yâd se khâlî câh hî câh hai
dil ke cingânî phuᅅke binâ, butal jâ hai

door stilte ben ik nu omringd
het dringt niet tot me door wat in m'n hart gebeurt

m'n hart is licht, stukje bewolking is het
een deel verwaait een deel regent neer
liefdesverklaringen zijn rook, niets dan rook

's avonds komt de slaap niet zonder jou
ik ben dromen zonder jou te raken

waar herinneringen elkaar ontmoeten is er liefde, liefde te over
maar de vuurkooltjes van het hart zijn niet aangeblazen dovende

[bâdar to châil chaprâ hame bhâil]

bâdar to châil chaprâ hame bhâil
 châhîñ meñ socî pânî kab âî

bâdar garaj ke phaṭ-phaṭ ke gir gail
 meṛhî bhasak gail, kas ke baras ke
 pânî nikar gail

jhurâ meñ karejâ phaṭe, barkhâ meñ meṛhî phuṭe
 kisân ke jindagî phaṭal aur phuṭal kare

bâlî men dhân pakkal kisân ciraî hânke
 ekre pîche hawâ chalal dâna bakaiṇyâ khice

eindelijk is het bewolkt, het hutdown komt me van pas
in de schaduw vraag ik me af wanneer de regen komen zal

het onweer is losgebrosen, de wolken gescheurd zijn leeggestort
de dammen bezweken de slaande regen
heeft het water verspild

in tijden van droogte scheurt de lever, in tijden van regen breken de dammen
het leven van de boer scheurt en breekt om beurten

aan de aren is de rijst gerijpt, de boer verjaagt de vogels
van achteren kwam de wind, de korrels rest het kruipen

[e nânâ tanî pânî piyâo nâ]

e nânâ tanî pânî piyâo nâ
ghâm tej hai ânc sahât nâ

e nâtî sikhlo hai kê tu skûl meᅇ
sabal câᅇpû toke to hai bhârû nabâb
pânî maᅅglo to nas karab dhîl tohâr

tor no nas haᅇᅇᅇ dunû dhîl hai
aur marte bakhat pânî dewaiyâ nâ koî hoî

cup sâre apne goᅇ pe to khâr ho
tu lalaiye thûk ke pânî ke khuâb âî

he nana^o geef me wat water van je
de zon is fel de hitte ondragelijk

zeg kleinkind wat heeft u edele geleerd op school
de schop en de tjap zijn u te lastig, dure meneer
vraag nog 'ns om water dan zal ik meneers pezen eens los schudden

bij jou zitten je pezen en botten los
en bij sterven zal er niemand zijn die je water geeft

houd je mond schooier leer op eigen benen staan
eens zul je snakken naar speeksel dromen van water

^o grootvader van moederskant

[māṅge ghāt pe jīwan jhele]

māṅge ghāt pe jīwan jhele
kāheṅ nāw samundar khewe

hame dede hamār ājā
ekar roṭī rahā sādā
hamre pe ekre to khālī kirpā hai

hamār gor jāne male dhartī
hamār hāth bowe dhartī meṅ bhartī

hame gam hai bakī karī kā
i ghāt sare hai aur man bahe lāgal

wie wil wonen op de oever
waarom koerst hij naar de zee

geef mij mijn aja^o
zijn kost was eenvoudig
op mij rust alleen zijn zegen

mijn voeten kunnen de aarde kneden
één geworden met de aarde plant mijn hand

ik heb verdriet maar wat te doen
deze oever wordt steeds rotter, en mijn geest is in de stroom geraakt

^o grootvader van vaderskant

[kaun ghamand hamke tore pe]

kaun ghamand hamke tore pe
ganga, dhâr ânsû ke, ânkh âjî ke

âjî ke tiyagle, hamke gussâ hai
hamâr badlâ i kânc ke sârî hai
pahin to dekh, nangaî topâ hai

peṭ kâte par peṭ nâ bhar paile
bramh gyân kâm kâ âil sarnâm men

jât-pât ke tûr dharlen sarnâmîlog
tohâr ânkh men karkîlâ ham, saram ke bāt hai

waarom zou ik trots zijn op jou
ganges, stromen van tranen, ogen van aji°

aji° heb je verstoten, ik voel woede
mijn wraak is deze sari° van glas
draag haar en zie of ze je naaktheid bedekt

het voedsel dat uitgespaard werd kon de honger ook niet stillen
de geestelijke kennis wat had die in suriname voor nut

het kastengedoe hebben ze afgebroken, die surinamers
ik moet wel een doorn in je oog zijn, wat een schande

- ° grootmoeder van vaderskant
- ° klederdracht voor vrouwen afkomstig uit India

[chât delo ab châtî pîto]

chât delo ab châtî pîto
 ki câro or basal bhâtîlog

jabarjast sanskirtî bharat ke
 jab peṭ nâ bhar pâil, to birthâ hai
 tor ghamand, i apan saram ke badlâ hai

e bhâtî bhâî, kê ham tor bhâî hai
 kêhen nâ tab tû hamse barâbar batiyâ hai

barâ bhâî ke ham goṛ nâ dharîlâ
 aur kaisan bhâî, ab mâî to duî, tîn hai

u sneed af en nu slaat u zich op de borst
dat er overal indiërs wonen

een grootse kultuur is die van india
maar als ze de voeding niet kon opbrengen, is ze waardeloos
jouw trots, die de wraak op eigen schaamte is

zeg broeder indiër, ben ik wel je broer
waarom praat je niet op gelijke voet met mij

voor grote broer val ik niet op de voeten
en wat voor broer, er zijn immers twee, drie moeders

[are baith to tanî calâi ham]

are baith to tanî calâi ham
i pailgârî hai nâ gadhâ- gârî

i bhains ke bal nâ bûl ke
jab gadhâ ke bal to khâlî tore khâtîr
le lagâm pakar gadhâ to hânk

i pahiyâ ke gadhâ, nikkal ke lagâm
i hawâ se cale tanî hawâ to bhar

phîr urâi ham toke carhâi ke
kahîñ prem ke hawâ meñ koi goṭâ khâis

kom zit toch even dan zal ik je rijden
dit is een fiets hoor geen ezelskar

dit is niet de kracht van een buffel of os
als het al ezelskracht is dan alleen voor jou
houdt vast die teugels en men 't beest

deze ezel op wielen met nikkelen teugels
hij loopt op lucht, geef hem dan lucht

dan stijg ik op met jou op m'n rug
in de wind van de liefde is toch nooit iemand gestruikeld

[gardanwâ tanal dehiṅyâ jhun-jhunây]

gardanwâ tanal dehiṅyâ jhun-jhunây
 zenuiyâ kâheṅ atnâ satâwe

zenuiyâ kâheṅ atnâ satâwe
 mûrî aisan ghume kî niṅd nâ âwe
 aṅkhiyâ se dhû-dhûr dekhây

dil kude magwâ bhabhây
 zenuiyâ kâheṅ atnâ satâwe

koî rog nâ to kâheṅ atnâ suî coke
 sâran, kâheṅ nâ kuch pâwe

mijn nek is gespannen mijn lichaam tintelt
waarom heb ik toch zo een last van zenuwen

waarom kwellen die zenuwen mij steeds
alles draait zo in m'n hoofd dat de slaap maar niet wil komen
mijn ogen zien door een waas

mijn hart bonst mijn maag brandt
waarom teisteren die zenuwen mij

als het geen ziekte is waarom dan al die priemende naalden
die schurken, ze vinden natuurlijk weer niets

[nâ koî surû nâ koî aṅt]

nâ koî surû nâ koî aṅt
samundar meṅ halphâ halphe danâ-dan

choṭâ aur baṛkâ, dhîrâ aur tejâ
jor aur kamjor pânî ke ṭakkar
mûṛî meṅ mâre dhiyân ke dhakkâ

guddî guṅje khoprî men band
dhiyân i khoje guptî ke aṅt

manus ke jîwan mâlik pe kalaṅk
eke nâ dekh jây marî nâ tab!

er is geen begin geen einde
in de zee golven de golven af en aan

klein en groot, kalme en hevige
krachtige en zwakke botsingen van water
in het hoofd gaan stoten van gedachten te keer

de hersenen gonzen opgesloten in de schedel
gedachten die zoeken 't eind van het geheim

het leven van de mens is een smet op god
hij kan 't niet aanzien hij gaat 'r aan dood, onvermijdelijk

[âdmî ke muṛî pahiyâ hai]

âdmî ke muṛî pahiyâ hai
 patthar pe cale khiyây, darbar pe phaṭ-phaṭ jây

pahiyâ cale dhiyân dhik jây
 rastâ band akkil nâ kamây
 hawâ khul-khul jây

âdmî ke dhiyân rastâ hai
 rastâ khâlâ-ûcâ hai

rastâ se daṛ âdmî kharâ bhail
 dhiyân dhikây i nariyâ meṇ paṛâ hai

het hoofd van de mens is een wiel
op asfalt rijdend slijt 't, op grint scheurt 't aan flarden

als het wiel rijdt raken de gedachten verhit
is de weg versperd werkt 't brein niet
de lucht ontsnapt en raakt op

de mens zijn gedachte is de weg
de weg gaat op en neer

bang voor de weg hield de mens stil
in 't heetst van zijn gedachten ligt hij gevallen in de sloot

[kâgaj se laṛīlâ mimorâ gailī]

kâgaj se laṛīlâ mimorâ gailī
hamto acchar se hâr gailī

acchar ke latiyâwal kâgaj ke bâl
acchare se bharal dimâk khât band
jiw hâr gail eke paṛhte-paṛhat

i balwâ ke piche daurīlâ
câhīṇ to pakṛe ke man kare lâṭ mârī

kaise lâṭ mârī apan khûṭâ ke
gobar gandhâ hai pairâ meṇ âg lagal

ik vecht tegen 't papier en ik ben verkreukeld
ik ben door de letters verslagen

een door letters geschopte bal van papier
bol van de letters ontoegankelijk voor 't brein
hem lezend-herlezend brak de wil

ik blijf achter de bal rennen
zogenaamd om hem te pakken maar 't liefst gaf ik hem een trap

maar hoe kan ik trappen tegen mijn stal
waar de stront ligt te stinken en 't stro heeft vlam gevat

[bicâr tor dârî hai man]

bicâr tor dârî hai man
 bicâr tor tâgat hai tan

gar bicâr ke ghabrâhaṭ hai
 bicâr bin jhaluâ se kaṭhin
 orhan ke phuṭal gagrî hai tu

bicâr jaṛ aur punai hai bicâr jindagî
 bicâr pe hai ṭangal tu, bicâr tore pe ladal hai

bicâr tor apan hai dil, raih-raih i dharke hai
 bicâr tor ghâw hai tan, ubhare pe i mahke hai man

de gedachte is jouw tak geest
de gedachte is jouw kracht lichaam

zonder gedachte is er paniek
zonder gedachte ben jij, slechter aan toe dan de schommel,
een gebroken kruik van klachten

de gedachte is zowel de wortel als 't kruin, de gedachte is 't leven
jij hangt aan de gedachte, de gedachte drukt op jou

de gedachte is je eigen hart, van tijd tot tijd gaat 't te keer
de gedachte is jouw zweer lichaam, als 't breekt dan ruikt hij geest